

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

PER tempora autem Vespasianorum principum, Bataui, Cattorum, qui & Saxonum, congentiles, grauisimum bellum in Romanos praesides gesserunt, tribus per ea tempora ducibus fisci. Nam Iulius Ciuilis rebellionis author, Clasicum & Tutorem, duos in vicina gente praestantissimos duces, in societatem belli acciuit: multa quoque gesserunt praecleara facinora, quae facundissimus scriptor Cornelius prosequitur: sed minimè in fragmentibus, quae ex illo tenemus, exequitur: Exitum tamen illum aduertimus, ut post multa, quae varia inter partes fortuna gesta sunt praelia, reconciliatio interueniret: cum ostenderet Cerealis Dux Romanus Ciuili impunitatem, & populo factorum abolitionem. Sed neque Batauorum res exequi in professo nobis est, neque si velimus, bona nobis facultas suppetit, quod nulli rerum extant annales. Saxonum res suscipimus aliquantum è tenebris in lucem eruere: quorum si teneremus fideli testimonio res gestas, cerneremus primordia eius gentis esse digna clarissimis rebus, quas persequentia secula peregerunt. Quis enim sperare debet quotidie ad mare luctantes Saxones, qui in Phinniam, Suediamque, arma protulerunt, domi fuisse quietos: & nihil cum Thuringis, nihil cum Goandalis vicinis rerum habuisse? Inuidit autem fortuna minoribus, quod Maiorum suorum praecleara facinora nullis literis excepit. Non defuisse Saxones crediderim maximo illo Romani Imperatoris Marci Antonini in gentem Marcomannorum bello: quod omnibus Romani Imperij viribus gestum, nihil terroris & laboris minus habebat Punicis illis bellis, quae inter maxima Romani populi solent numerari. Sed neque Marcomannorum, neque Saxo-

num aliquis rem in literas misit : hoc solum tenemus, quod Romani scriptores ad Imperij gloriam extulerunt : fortia hostium facta silentur. Hominem cernimus imminere leoni, qui apinxit homo : si nō sset pingere leo, aliā pictura formam cerneremus. Sed hac interim queri possumus, emendare non possumus.

CAPVT XVI.

VSque ad hac tempora, circiter annos post natum Christum trecentos, in Romana historia nullam comperio Saxonum mentionem sub eo vocabulo : sed quod sepē querimur, si Tacitus & Plinius loquerentur, qui aut laceri, aut nulli extant, ex montibus & fluminibus designatis facile intelligeremus gentem Saxonum, etiamsi alijs vocabulis inscriberetur. Sed utamur concessis. Primus Eutropius, & eum sequutus Orosius, temporibus Diocletiani & Maximiani Imperatorum, hanc gentem nominauit. Carausius, inquit Eutropius, cum apud Bononiam (illam dicit Gallicam in Picardia) per tractum Belgicæ & Armorici, pacandum mare accepisset, quod Franci & Saxones infestabant : multis barbaris sepē captis, nec præda integra, aut prouincialibus reddita, aut Imperatoribus missa, cum suspicio esse cepisset, consulto ab eo admitti barbaros, ut transeuntes cum præda exciperet, atque hac occasione se ditaret, à Maximiano iussus occidi, purpuram sumpsit. Iisdem penè verbis id testatur Orosius, & in sua Britania commemorat Beda. Audiant Gallici scriptores, qui Fracos producunt à Meotidis paludibus sub Valentiniāno Imperatore, necdum hoc tempore nato. Audiant & Saxonum primordia à temporibus Theoderici regis Francorum repetentes, qui ex hoc tempore in ducentos annos necdum edebatur in lucem. Agnoscant Francos & Saxones